

διὰ νὰ γίνωσιν ἐπιστήμονες εἰς τὸ ἔργον τῆς συκοφαντίας, τῷ χρόνῳ δὲ ἀπέθανεν ὁ μάνιος ἀντίπαλος των, αὐτὸν τὸν ὄποιον ὁ τόπος; τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ βίου του ἐπόθει νι: ἵδη ἀναλαμβάνοντα τὴν ἀρχὴν, ὅπως ἐναποθέσῃ φραγγίον κατὰ τοῦ χειμάρρου τῆς τρικουπικῆς ἐνδοτικότητος, ἀνίστανται φιλόσοφοι τῆς σχολῆς τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἐδγάρ Πός, μὴ παραδεχομένου τὴν ἴδεαν τῆς τελειοποιήσεως, καὶ θέτοντες τὸν δάκτυλο ἐπὶ τοῦ κροτάφου, ἐκφωνούσιν :

“Η Ἑλλὰς εἶνε διὰ τὸν Τρικούπην καὶ ὁ Τρικούπης διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Καλεσάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἶναι ἀνάγκη νὰ συνδέσωμεν τὴν φωνήν μας μὲ τὴν φωνὴν τοῦ ἑκ Πειραιῶς ἀνταποκριτοῦ ; Εἶναι ἀνάγκη νὰ προτρέψωμεν πέντε καὶ δέκα ἑκ τῶν μελῶν τῆς Ἐταιρίας τῆς Ἱγιεινῆς νὰ καταβῶσιν εἰς Πειραιᾶ καὶ νὰ στρατοπεδέψουσιν δαμαλίζοντες ; Εἶναι ἀνάγκη νὰ στιγματίσωμεν τὴν ἐγκληματικὴν κουφότητα τῆς ἀστυνομίας, ἡτις πρὸ ἔξαμηνου, ὅτε ἥκμαζε ἡ εὐλογία ἐν Πειραιεῖ, ἀφοσε τὸ ἔργον τῆς ἡμιτελές ; Εἶναι ἀνάγκη νὰ στιγματίσωμεν τὴν ἀστοργίαν τοῦ Δημάρχου Πειραιών κ. Μητσοπούλου, ὅτις ἐξ ἴδιων του ὕψησεν, ὅτερον ἀπὸ τόσον πλούτον ἀποκτηθέντα εἰς Πειραιᾶ, μάρτυρ' ἀκούμητον καὶ τῆς πενίας καὶ τοῦ θεσμορισμοῦ του, νὰ προμηθευθῇ δαμαλίδα καὶ ὡς καλὸς πατὴρ νὰ ὑποέλῃ τοὺς συνδημότας του καὶ εἰς καταναγκαστικὸν ἐν ἀνάγκη δαμαλισμόν ; Εἶναι ἀνάγκη νὰ ψιθυ-

ρίσωμεν ὅτι καὶ ὁ ἀντίπαλος του Ρετσίνας καὶ οἱ ἐργοστασιάρχαι ὅλοι ἔπρεπε νὰ συστήσουν ἐπιτροπὴν ἐμβολιασμοῦ ; Περὶ ὑπουργείου πλέον οὔτε λόγον κάμνομεν, διότι μᾶς ἔρχεται νὰ τυδιώσωμεν τὸν ἑαυτόν μας, ἐνθυμούμενοι ὅτι ἐπὶ τύφου ὑβρίζομεν τὸν δυστυχῆ Παπαμιχαλόπουλον, ὃστις ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἀναίσθητον διάδοχόν του ἀνεδείχθη ὅντως «πατὴρ τῆς πόλεως» κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Καμπούργλου !

Ποῦ κατηντήσαμεν βεζυρεύοντος τοῦ κ. Τρικούπη !

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Λαρίσης ὅτι ὑπάλληλοί τινες ἐτοιμάζουν εὐχαριστήριον γράμμα πρὸς τὴν κυβέρνησιν διότι τοῖς ἐπληρώθη ὁ μισθὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου “Αῖ ! ἀī ! ἀī !

* * * Ας τηλεγραφήσῃ τώρα ὁ Ἀναγνωστόπουλος :

— Ἄμαν, μὴ τὸ κάνετε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα !

Καὶ ἂς φανῆ ἐάνταποκριτής μας ψευδόμενος.

Εὔκρέστως ἀνέγγινωμεν ἐν τῷ *Aiōri* τὴν ἀγόρευσιν τοῦ βολευτοῦ Λεβαδείας κ. I. Γεωργαντᾶ περὶ τῆς γνωστῆς αὐτοῦ τροπολογίας εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ καπνοῦ. Ἐκ τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπη, τὸ ὅποιον τοσοῦτον τυφλῶς ὑπηρετεῖ τὸν κύριόν του, καὶ αἱ τροπολογίαι αὐταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων του ἀποτελοῦσιν ἀμυντάνειν, ὅτι ἐν τῇ τρικουπικῇ ὅμαδι ὑπάρχουσιν ἀντίθετοι γνῶμαι μετὰ σθένους μάλιστα ὑποστηρίζόμεναι. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ δύω νέοι βουλευταὶ, σπουδαῖοι ὡφέλησαν τὸ δημόσιον διὰ τῆς τροπολογίας των, ἀπολυτρώσαντες αὐτὸ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας λαμάργων τινῶν κερδοσκόπων.

τις ἐφαίνετο ὅτι ἦτο κύριος τῶν ἀνθράκων. Ὁ ἄγριος πολλάκις ἥδη εἶχεν ἴδει αὐτὸν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν πληρωμῶν, καθήμενον ἐμπροσθεν τραπέζης, ἐφ' ἣς ἐμέτρα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χάλκινα νομίσματα. Οἱ ἀνθράκεις περὶ αὐτὸν ἀνέμενον σιωπηλοί. Προσεκάλει αὐτοὺς ἀλληλοιδιασόχως καὶ ἐνεχείριζεν εἰς ἔκστον, ἀριθμόν τινα κιτρίνων καὶ τευχῶν νομίσματων ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ο ἄγριος ἦν νόσεν, ὅτι τὰ στρογγύλα ταῦτα νομίσματα, τὰ ἀπαστράπτοντα καὶ ἡχηρά, τὰ ὅποια ἐνεχείριζοντο εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἥσαν ἡ ἀξία τῶν ἀνθράκων καὶ ὅτι τὰ ὅμοια νομίσματα, τὰ ὅποια εἶχεν ἴδει ὅτι ἐδίδοντο εἰς τοὺς ἀνθράκεις, ἥσαν ἡ τιμὴ τῆς ἐργασίας των.

Δὲν ἐγνώριζε τὴν ἀξίαν τοῦ ἀργυρίου, ἀλλ' ἐμάντευσεν, ὅτι διὰ τῶν μεταλλικῶν ἐκείνων κερματίων οἱ ἀνθράκεις ἐπρομηθεύοντο τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτοὺς, ἀσπρόρροσυχα, ἐνδύματα, ἀρτον, κρέας καὶ λάρδον, τὸ ὅποιον ἔψηναν, λαχανικά, χόρτα, φίλας καλλιτέρας ἐκείνων, ἀς εὔρισκεν ἐν τῷ δάσει, ὡς μεγαλείτερα τῶν ἐν ταῖς φωλεσσῖς τῶν δένδρων.

Τοῦτο ἦν ἀνακάλυψις. Βίγε κατανοήσει τὸν λόγον, τὴν ἀνάγκην τῆς ἐργασίας. Ἐγένετο σκεπτικός, πολύφροντις· κάτι ἔβασάντες αὐτόν. Ἡτο νέος καὶ ἰσχυρός· ἀλλὰ τί ἔκκαμνε τὴν νεότητά του; Τί τῷ ἐχροσίμευεν ἡ ἰσχύς του; Βλέπων ἐργαζομένους τοὺς ἀνθράκεις, ἥσθάνετο ἐν ἑαυτῷ ὡς αἰσχος, διότι δὲν ἐπραττεν αὐτὸς τίποτε. Νευρική τις,

ταραχὴ τὸν κατέλαβε καὶ οἱ δρθαλμοί του ἐσπινθηροβόλησαν.

·Πῆρε τὸ πριόνι, ἔθεσε ράβδον μακρὰν ἐπὶ τοῦ ὑποθάρου, ἐμέτρησεν, ὅπως εἶχεν ἴδει, διὰ νὰ κόψῃ κατὰ τὸ αὐτὸ μῆκος καὶ ἥρχιζε νὰ πριονίζῃ.

— Εῦγε ! εῦγε ! πολὺ ώραῖα ! ἀνέκραξαν οἱ περὶ αὐτόν.

— Δὲν εἶνε ἀριστερός, εἴπε γυνὴ τις.

— Νομίζει κάνεις, ὅτι εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν αὐτὴν τὴν δουλεγάν ἐκαμνε.

— Εἶνε καὶ δυνατός καὶ ἐπιτήδειος.

Βλέπων, ὅτι ἐνεθαρρύνετο, ἐξηκολούθησε. Τὰ παιδιά ἵσταντο ἐμπροσθεν του θαυμάζοντα. Ἡ ἐργασία ἔλλονες ἐντὸς τῶν χειρῶν του, ἵνα μεταχειρισθῶμεν τὴν ἐκφραστὸν γηραιοῦ ἀνθρακέως. Χωρὶς νὰ χάσῃ λεπτόν, χωρὶς νὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλήν του, μὴ παρατηρῶν οὔτε δεξιᾷ οὔτε ἡριστερᾷ, ἐπριόντες μετὰ λύσης, μανιωδῶς, μετὰ πάθους. Τὰ κοπτόμενα κατὰ μῆκος ξύλα ἐσωρεύοντο πέριξ αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ὅραν τοῦ δείπνου τὸν ἡνάκιασαν νὰ παύσῃ.

— “Ελα, τῷ εἶπαν.

Παραλαβόντες αὐτὸν προσεκάλεσαν νὰ καθίσῃ καὶ ἐκάθισε συνδειπνήσας μετὰ τῶν ἀνθρακών. Ἡ ἐργασία τῷ ἐδωκεν ὅρεις, διότι κατεβρόχθισεν δια παρέθεσαν ἐμπροσθεν του. Παρετέρησαν ὅτι δὲν ἐτρωγε παρὰ πολὺ καὶ ὅτι ἐκέρδιζε τὸ φαγητόν του. Είργασθη ἀκόμη τὴν ἑσπέραν, ἐπανηλθεν τὴν ἐπαύριον καὶ τὰς ἐπομένας ἡμέρας.

‘Απόψε λοιπὸν τὸ ἑσπέρας ἡ καλλιτέχνις Κατίγκω Φρίμ θὰ προσφέρῃ εἰς τὸ κοινὸν δωδεκάδα δόλην ἐκλεκτῶν συνθέσεων τῶν ἔξοχωτέρων γερμανῶν μουσικῶν. ‘Η συρροὴ προμηνύεται ἕκτακτος. **Μόνη** αὐτὴ θὰ ἐκτελέσῃ τὸ μακρότατον πρόγραμμά της ἐν ᾧ ἀναγνώσκονται ἐν συνδυασμῷ τὰ γνωστότερα μουσικὰ ὄνόματα μὲ τὰς φρεσκοτέρας αὐτῶν συνθέσεις.

‘Η περίοδος τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν εἶναι γόνιμος εἰς ἐφημερίδας, ὅπως τὰ πρωτοβροχια εἰς τοὺς σαλιαγκούς. ‘Αλλὰ ὁ καλλίτερος σαλιαγκός, θὰ ἥνε ὁ *Praeceptor*, ἐφημερὶς ἔμμετρος τοῦ κ. Σουρῆ. ‘Ολα θὰ ἥνε ἔμμετρα, ἀρθροα., τηλεγραφήματα, διατριβατ., διάφορα, ἐπιφυλλίς, κλπ. ‘Ολα θὰ χορεύουν ἐν ρυθμῷ, ὑπὸ χορηγὸν τὸν κ. Σουρῆν, ἐκστομαριούχον πάντοτε εἰς στίχους. Εὐχόμεθα νὰ χορεύῃ καὶ ἐν μέσῳ χιλιάδων πενταρῶν, διότι ἡ Μούσα θέλει καλοπέρασι.

Μετὰ τὴν βροχὴν προχθὲς αἱ Ἀθῆναι μαζὶ δῖλαι ἔσταζον δρόσον καὶ ἀπέπνεον ἀρωματα γλυκύ. Οἱ λιος περὶ τὴν δύσιν του ἔξηλθε τοῦ ζόφερού αὐτοῦ πέπλου καὶ ἔθεώρει τὴν πόλιν μετὰ τρυφερότητος ἐραστοῦ, ὅστις πρὸ πολλοῦ ἀφῆκε τὴν ἔρωμένην του κλαίουσαν! ‘Ιπὸ τὰ κατάθρυχα αὐτῆς δένδρα αἱ ἀκτῖνες του ἔπαιζον μὲ τὴν δρόσον, τῇ διπολαῖς ἔκαστην σταγόνα μετεμόρφωνεν εἰς πολύχρωμον βόλο γιαλέριο, ἐνῷ τὰ μικρὰ στρουθία ἐτίνασσον τὰ πτερά των καὶ ἔθορύσουν ὑπὸ τὰ φυλλώματα ὡς μικροὶ παιδεῖς ἔξερχόμενοι τοῦ σχολείου τὴν παραμονὴν ἔορτῆς.

Αἱ κορυφαὶ τῶν δρέων, αἴτινες εἰς πάταν δύσιν τοῦ ἀττικοῦ ἥλιού ἀλλάσσουν ἐσθῆτα, δὲν ἀνεγνωρίζοντο, οἵονεὶ μετημφιεσμέναι ὑπὸ ποικιλίαν χρωμάτων. Πᾶν τμῆμα μαρμάρου, ἐπὶ τοῦ ὄποιου ἐρίπτωντο αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου, ἥδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς τεμάχιον ἀποσπασθὲν τῆς χρυσοτεύκτου Ἀκαδημίας. Μία κατάλευκος χιονοστιβάς νεφῶν ὑπέστη τοσαύτας παρκλλαγὰς χρωμάτων, διαν δηλοὶ ἐκρύβη εἰς τὸν δρῖζοντα, ὅσας δὲν ἥδύνατο νὰ δώσῃ ἥμιν ἐνδυμασίχ ἀρλεκίνου.. Καὶ ἡ Ἀκρόπολις ἐν τῷ μέσῳ τῆς περικαλλοῦς αὐτῆς φύσεως ἔφαντοφις ἐπὶ καμβᾶ κεντημένη.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

ΣΩΣΑΤΕ ΤΟΝ ΗΕΙΡΑΙΑ

Πιστεύω ἡδη νὰ ἥνε γνωστὸν ὅτι ἡ ἐπάρατος εὐφοργία ἐπεσκέψθη καὶ ἐκ δευτέρου τὴν πόλιν ἥμιν δὲν πιστεύω ὅμως νὰ ἥνε ὑμῖν γνωστὸν ὅτι ἡ δευτέρα αὐτῆς ἐπίσκεψις δὲν εἶναι πλέον, ὡς ἀλλοτε, πρωτωρινή, ἀλλὰ διαρκῆς καὶ ἴσως αἰώνιος, ἀπόφασιν ἀμετάτρεπτον ἔχουσα νὰ μὴ ἀφήσῃ ψυχὴν ζῶσαν ἐκ τῶν Πειραιέων. Εἰς τὴν πόλιν ἥμιν κλαυθμοὶ καὶ δύσυρμοὶ διαδέχονται τὸ βαθὺ τῆς νυκτὸς σκότος; καὶ ἐκαστος σπεύδεις ὅπως ταχέως τελειώσῃ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ καὶ κλεισθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ του, νομίζων τῆτος ὅτι ἡ παντοῦ εἰσδόνυσα εὐφοργία, εὑροῦσα τὰς θύρας κεκλεισμένας, δὲν θέλει ἐπισκεφθῆ αὐτόν. ‘Απαντα τὰ μοιηγανικὰ καταστήματα ἐκλείσθησαν, πᾶσα ἐργασία ἐ-

παυσεις, καὶ οὐδὲν’ αὐτὸς ὁ θεὸς καὶ προστάτης τῆς πόλεως μας Ἐρμῆς ἔρχεται εἰς βοήθειάν μας. Καὶ ὅμως τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον καθ’ ἐκάστην ἀναφέρει ὅτι οὐδὲν κρούσμα εὐφοργίας ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ ἐγένετο· ἀλλ’ ὡς τῆς κουφότητος τῆς ἀστυνομίας μας! ὡς τῆς ἀπρανοσίας καὶ ἀμεριμνησίας τῶν ἡμετέρων δημοτικῶν ἀρχῶν! ‘Ο δυστυχῆς Πειραιεὺς κινδυνεύει νὰ μετατραπῇ εἰς Σόδομα καὶ Γόμορα καὶ οὐδὲν κρούσμα εὐφοργίας ἐγένετο; ἀλλ’ ἔχουσι δίκαιων, δὲν πρέπει τις ν’ ἀριθμῇ πλέον κρούσματα ἐν Πειραιεῖ, ἀλλὰ θύματα, καὶ ὅμως οὐδὲν αὐτὰ ἀναφέρονται, ἀν καὶ περὶ τὰ πέντε καθ’ ἐκάστην ἀριθμοῦνται. Οὐδὲν ὑπολείπεται ἥμιν πλέον, εἰμὴ ν’ ἀφεθόμεν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ· θίθεν οὐδὲν ἀλλο πράττομεν, εἰμὴ λιτανείας καὶ προσευχᾶς, ὡσάν μή τις ἥμιν γνωρίζῃ τὸ «σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνε». Τῶν πάντων δὲ χείριστον εἶναι ὅτι καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Θεὸν δὲν εἰσακούσμεθα, διότι ἐξ ἀρχῆς ἐσχομεν τὴν ἀπρονοησίαν νὰ παραθῶμεν, καθὸ μάλιστα ἐμποροι, τὴν πρώτην ἐντολὴν αὐτοῦ «Μὴ κλέψῃς», καὶ διὰ τοῦτο τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν ἡ εὐφοργία ἐν τῇ παρὰ τῷ Τελωνεῷ συνοικίᾳ ἐποιήσατο. Τό μόνον, διὰ τὸ ὄποιον ἐγκαρδίως λυπούμεθα, εἶναι ὅτι ἀποθηκούμεν ως πρόβατα σπαρασσόμενα ὑπὸ τοῦ λύκου ἀνευ οὐδεμίας περὶ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ποιμένος φροντίδος.

Καὶ ὅμως, διότι ἐν Ἀθήναις ἡ κυμαζεῖν ἡ εὐφοργία, φροντὶς κατεβλήθη ὅπως ἐκ τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης φέρωσι δαμαλίδα πρὸς ἐμβολιασμὸν τῶν κατοίκων δωρεάν, καὶ αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες στήλας καθ’ ἐκάστην ἐπλήρουν, συντελοῦσσι οὕτω οὐκ ὅλιγον εἰς τὸ ν’ ἀφυπνίσωσι τοὺς ἀρμοδίους· ἐνῷ ἥμετες οὐδεμίαν τοιαύτην ἐφημερίδα ἔχομεν, καὶ ἀν ἔχωμεν εἶναι διὰ τὸν τύπον.

Πρὸς ὅμας θίθεν καταφεύγομεν, κύριε συντάκτα, παρακαλοῦντες ὅπως ἀνακοινώσητε ταῦτα εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν, διότι εἶναι ὅδικον ν’ ἀποθάνωμεν σιωπηλῶς χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ἔχωσι γνῶσιν οἱ γείτονες ἥμιν Ἀθηναῖοι.

Πειραιεὺς, 17 Μαρτίου 1883

Πάπ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΚΟΥΣΜΑΤΑ

Τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης ὁ συμπαθέστατος κ. **Άρεστο-μένης Προβελέγιος** συνεκάλει ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ Παραγασοῦ πολυπληθῆ καὶ ἐκλεκτὸν κόσμον ἐκ Κυριῶν καὶ Κυρίων, πρὸ τοῦ ὄποιου εὐδόκησε νὰ ἀναγνώσῃ τεμάχια ἐκ γενναίας καὶ κοπιώδους ἐπιβολῆς· ἀποσπάσματα ἐκ μεταφράσεως τοῦ **Φάουστ.**

‘Ο κ. Προβελέγιος εἶναι γνωστὸς εἰς τὸν παρ’ ἥμιν πτωχὸν ποιητικὸν κόσμον, ὃς δὲ καλλιτεχνήσας τὰ περίκομψα ἐκεῖνα διηγηματικὰ ποιήματα, ἐν οἷς ἡ πλαστικότης τῆς εἰκόνος καὶ τῆς καθαρούσας ἡ γλαφυρότης ἀμιλλῶνται πρὸ τὴν ἕκτακτον ὄντως περιγραφικὴν δεινότηταν ποιήματα ὅμως μὴ ἀπηλλαγένα ἐνίστε καὶ ὑποψύχρου τινᾶς πνοῆς, ἵσως ἐνεκα τῆς ἄκρας ἐπιμελεῖας τοῦ ποιητοῦ περὶ τὴν ἀρχαιότητα τῆς γλώσσης· ἀλλὰ προτιμώτερον τοῦτο καθ’ ἥμετες ἡ τὸ συγκαλύπτειν τὰ φρικωδέστερα κατὰ τῆς γραμματικῆς τραύματα ὑπὸ τὴν ἀνεύθυνον σκέπην τῆς ὑψηλῆς πατριωτικῆς μανίας. ‘Ηκμαζε τότε ὁ τόσον οἰκτρεῶς